

ความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไปด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครอง
โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
The Satisfactions of Instructors to Management of Student Care and
Supporting System in Phanatpittayakarn school Under the Office of
Secondary Education Service Area Office 18

ภูมิภาควัฒน์ ภูมิพงษ์ศุขสร^{1*} และ อภิสรณ์ ภาชนะวรรณ²

¹คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Phumphakhawat Phumphongkhochasorn^{1*}, and Apisan Pachanasavan²

E-mail: Phumphakhawat.un@kmitl.ac.th¹, ap_pra2009@hotmail.com²

¹Faculty of Industrial Education and Technology, King Mongkut's Institute
of Technology Ladkrabang, Thailand

²Faculty of Education, ThepsatriRajabhat University, Thailand

*Corresponding author

Received: March 27, 2019 / Revised: April 5, 2019 / Accepted: April 5, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไป ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 และนำผลที่ได้จากการศึกษาเสนอผู้บริหารโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก่นักเรียน และด้านการส่งต่อ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษา คือ ผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ; การบริหารงานทั่วไป; ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 30-40 ปี จำนวน 153 คน (คิดเป็นร้อยละ 56.90) ระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 109 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.50) ความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไป ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46, SD = 0.71$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.66$) รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.61$) ด้านการส่งต่อ ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.70$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.61$) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.44, SD = 0.73$)

Abstract

The purpose of this study was to study the level of satisfaction in general administration of the student care system of parents at Phanatpittayakarn school under the office of Secondary Education Service Area Office 18 and bringing the results from the study to the administrators of Phanatpittayakarn school under the office of Secondary Education Service Area Office 18 in terms of acquiring individual students. Promoting students in prevention, helping and editing students and forwarding classified by personal data such as gender, age, education level. The parents of Phanatpittayakarn School under the Office of Secondary Educational Service Area 18, number 300. The tools used in the study were questionnaires. The statistics used in data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The results showed that most respondents were female, aged 30-40 years, 153 people, representing 56.90 percent, secondary education level or equivalent to 109 people, accounting for 40.50 percent. Satisfaction in general management of the system Care for students of parents of Phanat Pittayakarn School Under the Office of Secondary Educational Service Area, District 18, in overall, at a high level ($\bar{X} = 4.46, SD = 0.71$). When classified in each aspect, it was found that the first rank was the aspect of student promotion ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.66$), followed by The aspect of acquiring students individually ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.61$) for forwarding ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.70$) for prevention and problem solving ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.61$) and the last one is student screening. ($\bar{X} = 4.44, SD = 0.73$)

Keywords: Satisfaction; General Administration; Student Support System

บทนำ

การดำเนินงานในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพและให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าวข้างต้น ต้องอาศัยการบริหารงานด้านต่าง ๆ ในโรงเรียน และการบริหารงานวิชาการ ถือว่าเป็นงานที่สำคัญซึ่งเป็นงานหลักของโรงเรียน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ดังจะเห็นได้จากมาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษาจะปรากฏชัด เมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จ การบริหารงานวิชาการจึงนับว่ามีบทบาทสูงสุดต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารในโรงเรียน นอกจากนี้งานวิชาการยังเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงคุณภาพ และประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของโรงเรียนนั้น ๆ โดยดูที่ผลผลิตการศึกษา คือ ตัวนักเรียนว่า มีคุณภาพเพียงใด เป็นที่ยอมรับชื่นชมของสังคมหรือไม่อย่างไร โรงเรียนจะมีชื่อเสียงหรือไม่ขึ้นอยู่กับงานวิชาการเป็นส่วนใหญ่ แตกต่างจากงานอื่น ๆ ในโรงเรียนที่เป็นงานสนับสนุน และเป็นงานที่มีความสำคัญเป็นอันดับรอง ผู้บริหารและครูจึงควรให้ความสนใจและทุ่มเทให้กับการบริหารงานวิชาการให้มากที่สุดด้วย กล่าวได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง (ทิวาพร จันทร์โน, 2555)

บทบาทของสถานศึกษาในการปฏิรูปการเรียนรู้ในสถานศึกษา พัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายในระดับต่าง ๆ แต่เนื่องจากในปัจจุบันสังคมไทยได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว และมีผลกระทบต่อนักเรียนซึ่งอยู่ในวัยที่ขาดประสบการณ์ ดังที่ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้กล่าวไว้ว่าเนื่องจากผลของความเจริญก้าวหน้าหรือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ข้อมูลข่าวสาร และการคมนาคม การรับเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ เข้ามา ทำให้บุคคลต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ วัยของความอยากรู้อยากลอง อาจประพฤติดนไม่เหมาะสมโดยไม่ได้ไตร่ตรองว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี ต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและสังคมอย่างไรบ้าง จึงเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการแสดงพฤติกรรมที่มีปัญหา (กรมสุขภาพจิต, 2544, หน้า 11) เพื่อให้โรงเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้นั้น จึงต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น ซึ่งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการทางการศึกษาของโรงเรียน ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการป้องกัน แก้ไขปัญหาที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้นักเรียนทุกคน มีคุณภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนให้มีทักษะการดำรงชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักคิดตัดสินใจและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนไม่ให้เป็นปัญหาสังคม โดยมีกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน ด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานอย่างชัดเจน มีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการ มีการประสานความร่วมมือของผู้ปกครอง ครูและ ผู้เกี่ยวข้องหรือชุมชน รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (กรมสามัญศึกษา, 2544, หน้า 5)

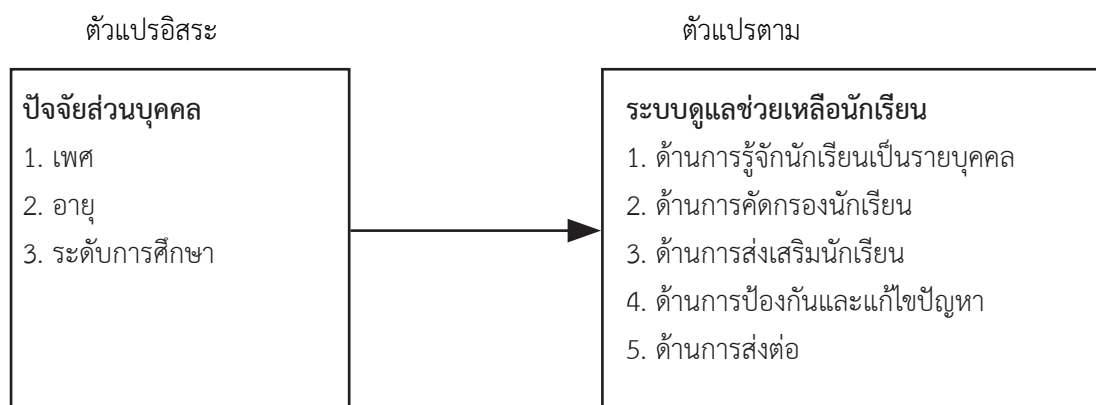
ผู้ศึกษาในฐานะเป็นบุคลากรทางการศึกษาและเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีอยู่ในพื้นที่เดียวกับโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ยังมีปัญหาเกี่ยวกับด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำการเกษตร ไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่บุตรหลาน การได้รับความเอาใจใส่ต่าง ๆ จึงไม่เต็มทีขาดการอบรมบ่มนิสัยอย่างต่อเนื่อง หากปล่อยนักเรียนให้อยู่ในสภาพนั้นนาน ๆ จะทำให้นักเรียนกลายเป็นปัญหาของสังคม ครูบางคนแยกแยะนักเรียนแค่ภายนอก เช่น นักเรียนบางคนแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ก็คิดว่านักเรียนคนนี้เป็นเด็กที่มีสภาวะทางครอบครัวที่ดี ไม่ว่าจะเป็นด้านฐานะ ด้านครอบครัวที่อบอุ่นและมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วตรงข้ามกับความคิดของครู เพราะจากการที่ครูต้องไปเยี่ยมบ้าน ทำให้รับรู้สภาพทางครอบครัว สุขภาพ และปัญหาต่าง ๆ ที่สามารถมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียน ทำให้โรงเรียนต้องมีการดูแลและช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีปัญหาหรือไม่มีปัญหาก็ตาม ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ครูไม่เห็นความสำคัญของนักเรียนบางคน ทำให้ครูไม่สามารถแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มได้ ด้านการคัดกรองนักเรียนคือ เนื่องจากครูไม่สามารถแยกนักเรียนบางคนออกเป็นกลุ่ม ทำให้ครูไม่สามารถคัดกรองนักเรียนได้ว่า เป็นนักเรียนที่มีปัญหา หรือไม่มีปัญหา ด้านการส่งเสริมนักเรียนคือ เนื่องจากครูไม่สามารถคัดกรองนักเรียนว่า ควรอยู่ในกลุ่มใด จึงส่งเสริมนักเรียนในด้านที่ผิด เช่น นักเรียนบางคนถนัดด้านวิชาการ แต่ครูส่งเสริมให้นักเรียนไปทางด้านกีฬา และนักเรียนบางคนถนัดด้านกีฬา แต่ครูกลับไม่ส่งเสริมหรือส่งเสริมนักเรียนไปทางด้านอื่นที่ตัวนักเรียนไม่ถนัด ทำให้ด้านการส่งเสริมนักเรียนไม่เกิดคุณภาพ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ เนื่องจากการที่ครูแยกแยะนักเรียนไม่ถูกวิธี เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาที่จะไม่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ ด้านการส่งต่อ คือ เมื่อนักเรียนมีปัญหาจึงไม่สามารถส่งต่อได้อย่างมีคุณภาพ ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาระดับความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไป ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 และนำผลที่ได้จากการศึกษาเสนอผู้บริหารสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการบริหารงานทั่วไป ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไป ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
2. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาเสนอผู้บริหารโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไป ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยปรับปรุงแนวคิดของ มธุระดา ดวงจันทร์ (2553, หน้า 48-52) มาเป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ กรมสุขภาพจิต (2544, หน้า 20-36) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

McClelland (1957) กล่าวว่า บุคคลมีความต้องการแตกต่างกันและเป็นที่ต้องเรียนรู้ไม่ใช่ว่าถ่ายทอดทางพันธุกรรม โดยแบ่งความต้องการออกเป็น 3 ประการ ดังนี้ ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต (Need for Achievement--NACH) หมายถึง บุคคลต้องการทำสิ่งต่าง ๆ ให้เต็มที่และดีที่สุด เพื่อความสำเร็จมากกว่ารางวัลในรูปสิ่งของ บุคคลที่ต้องการความสำเร็จจะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานท้าทาย ต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงาน มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง บุคคลผู้มีความต้องการความสำเร็จจะต่อสู้เพื่อให้บรรลุความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลในรูปสิ่งของ จากการวิจัยของ McClelland พบว่า ผู้ที่จะประสบความสำเร็จส่วนตัวมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation--NAFF) หมายถึง บุคคลต้องการการยอมรับ ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการมีความสัมพันธ์และผูกพันกับสมาชิกในกลุ่ม มีความเป็นมิตรไมตรี และมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น ดังนั้น ผู้บริหารสามารถที่จะจูงใจบุคคล ซึ่งมีความปรารถนาในด้านนี้ได้ด้วยการมอบหมายงาน

ที่ต้องเน้นความร่วมมือระหว่างพนักงาน และทีมงาน ความต้องการอำนาจ (Need for Power--NPOW) หมายถึง บุคคลต้องการอำนาจ เพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการเป็นผู้นำในการตัดสินใจ มีความพอใจที่จะอยู่ในสภาพการแข่งขันหรือสถานการณ์ซึ่งมุ่งสู่การมีสถานภาพที่ดี และมีความต้องการความภาคภูมิใจ รวมทั้งการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นด้วยการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

Manford (1972) ได้จำแนกความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจงานจากผลการวิจัยออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้ (1) กลุ่มความต้องการทางด้านจิตวิทยา กลุ่มนี้ได้แก่ Maslow, A. H., Herzberg, F. และ Likert, R. โดยมองความพึงพอใจงานเกิดจากความต้องการของบุคคลที่ต้องการความสำเร็จของงานและความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น (2) กลุ่มภาวะผู้นำ มองความพึงพอใจงานจากรูปแบบและการปฏิบัติของผู้นำที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา กลุ่มนี้ได้แก่ Blake, R. R., Mouton, J. S. และ Fiedler, R. R. (3) กลุ่มความพยายามต่อรางวัล เป็นกลุ่มที่มองความพึงพอใจจากรายได้เงินเดือนและผลตอบแทนอื่น ๆ กลุ่มนี้ได้แก่ กลุ่มบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ (Manchester Business School) (4) กลุ่มอุดมการณ์ทางการจัดการ มองความพึงพอใจจากพฤติกรรมกรรมการบริหารงานขององค์กร ได้แก่ Crozier, M. และ Coulter, G. M. (5) กลุ่มเนื้อหาของงานและการออกแบบงาน ความพึงพอใจงานเกิดจากเนื้อหาของตัวงาน กลุ่มแนวคิดนี้มาจากสถาบันทาวิสตอค (Tavistock Institute) มหาวิทยาลัยลอนดอน

Wolman (อ้างถึงใน ภาณุรัตน์ นันตา, 2556) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของความต้องการหรือแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุข มีความพึงพอใจที่ดีในการบริหารจัดการระบบสารสนเทศ เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของความต้องการในปัจจุบันต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรายได้เงินเดือน ความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่นและผลตอบแทนอื่น ๆ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลเหล่านี้จะทำการต่าง ๆ ให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จ ก่อให้เกิดความสำเร็จขององค์กร

Barnard (อ้างถึงใน สุรัตน์วุฒิ สมงาม, 2554) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการทำงานภายในองค์กร ซึ่งเป็นระบบของการร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตั้งแต่สองคนขึ้นไป

Fayol (อ้างถึงใน ทิพย์รัตน์ ชมพูนุส, 2550) ได้สรุปเป็นทฤษฎีว่า หากวันหนึ่งคุณต้องอยู่ในสถานะที่ต้องใช้คนจำนวนมาก ๆ ในการทำงานแล้วละก็ หัวใจของการบริหารจัดการเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายนั้น มีองค์ประกอบด้วยกัน 5 ปัจจัย เรียกว่า POCCC

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พลอยงาม พะลายนนท์ (2550) สรุปว่า การบริหารงานทั่วไป หมายถึง การบริหารงานในด้านต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานด้านอื่น ๆ สามารถดำเนินงานไปได้โดยไม่มีอุปสรรค ทำให้งานคล่องตัว และเกิดประสิทธิภาพ วิทยุขันธ์ (2550) สรุปว่า การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียน หมายถึง ความพยายามในการดำเนินงานของคณะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งระบบโรงเรียนอันที่จะพัฒนาสมาชิกของสังคม ไม่ว่าจะเป็น

เป็นเด็ก เยาวชน ตลอดจนประชาชน ให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะ ตลอดจนค่านิยม คุณธรรมและเจตคติที่พึงปรารถนาตามที่สังคมต้องการ

นางนุช อาษาพงษ์ (2553) สรุปว่า การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียน ก็คือ การดำเนินกิจกรรมภายในโรงเรียนโดยกลุ่มบุคคลหลายฝ่าย เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา ตลอดจนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป

สรุปได้ว่า การบริหารงานทั่วไป หมายถึง กระบวนการที่ออกแบบและจัดสิ่งแวดล้อม เป็นการร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมภายในองค์กรซึ่งเป็นระบบ มีคณะบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยต้องกำหนดเป็นแผนปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้ เพื่อสำหรับเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต หัวใจของการบริหารได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชาสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำนวนทั้งสิ้น 450 คน ซึ่งนักเรียน 1 คน ต่อผู้ปกครอง 2 คน รวมทั้งสิ้น 900 คน ของโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 300 คน จากสูตรคำนวณของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นโดยกำหนดจากวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตของการศึกษา กรอบแนวคิดของการศึกษา มากำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะ (operational definition) เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถามตามคำนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบและข้อเสนอแนะในการแก้ไขส่วนที่บกพร่องให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 แบบสอบถามตามตัวแปรที่กำหนดไว้คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไปด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและการแก้ปัญหา ด้านการส่งต่อ โดยนำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (content validity) และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจนและใช้ดัชนีความสอดคล้อง หรือเรียกว่า IOC โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาลงความเห็นได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6-1.0 และนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.95 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีมาก หมายถึง แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive random sampling)
5. การวิเคราะห์ข้อมูล ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (frequency) และหาค่าร้อยละ (percentage) ส่วนการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไป ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ทั้งนี้ ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย

สรุปผลการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุ 30-40 ปี จำนวน 153 คน (คิดเป็นร้อยละ 56.90) ระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 109 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.50) รองลงมามีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 105 คน (คิดเป็นร้อยละ 39.00) ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไป ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46, SD = 0.71$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.66$) รองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.61$) ด้านการส่งต่อ ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.70$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.61$) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.44, SD = 0.73$)

ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.66$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการส่งเสริม และสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนอยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น ($\bar{X} = 4.70, SD = 0.53$) รองลงมาคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการดำรงชีวิต ($\bar{X} = 4.58, SD = 0.61$) ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์) ($\bar{X} = 4.48, SD = 0.72$) ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 4.38, SD = 0.71$) และลำดับสุดท้ายคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (กิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม) ($\bar{X} = 4.34, SD = 0.76$)

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.61$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการตรวจสอบสภาพนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.58, SD = 0.67$) รองลงมาคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการสัมภาษณ์ และสอบถามข้อมูลนักเรียนทุกคนเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักเรียน ทำให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.51, SD = 0.70$) ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสม และแฟ้มสะสมผลงานนักเรียน เพื่อทำให้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านความสามารถ ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.71$) ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และมีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกครอบครัว ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.73$) และลำดับสุดท้ายคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เพื่อนำมาวิเคราะห์นักเรียนทุกคน ($\bar{X} = 4.41, SD = 0.75$)

ด้านการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.70$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าอันดับที่ 1 คือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการประสานงานครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.64, SD = 0.57$) รองลงมาคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 4.57, SD = 0.66$) ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายในโรงเรียน เช่น ครูฝ่ายปกครอง ($\bar{X} = 4.42, SD = 0.63$) และลำดับสุดท้ายคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการพิจารณาเพื่อแยกนักเรียนสำหรับการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.32, SD = 0.79$) และอันดับสุดท้ายคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนที่มีปัญหาเฉพาะด้าน (ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม) โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกโรงเรียน เช่น ส่งไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกับทหาร ($\bar{X} = 4.32, SD = 0.83$)

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.61$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเอง และส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.51, SD = 0.67$) รองลงมาคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการสอนซ่อมเสริมทั้งนักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่เรียนเก่ง ($\bar{X} = 4.51, SD = 0.64$) ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการให้คำปรึกษากับนักเรียน ($\bar{X} = 4.44, SD = 0.74$) ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.63$) และลำดับสุดท้ายคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.26, SD = 0.85$)

ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44, SD = 0.73$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าอันดับที่ 1 คือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือ ให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ($\bar{X} = 4.59, SD = 0.69$) รองลงมาคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน และส่งเสริมพัฒนาให้กับนักเรียนกลุ่มปกติ ($\bar{X} = 4.51, SD = 0.64$) ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เพื่อคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.42, SD = 0.74$) ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ($\bar{X} = 4.36, SD = 0.77$) และลำดับสุดท้ายคือ ความพึงพอใจที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มมีปัญหา ($\bar{X} = 4.34, SD = 0.82$)

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาความพึงพอใจในการบริหารงานทั่วไป ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครอง โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน รองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญา และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ ดังต่อไปนี้

ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการส่งเสริม และสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนอยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น รองลงมาคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการดำรงชีวิต โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์) โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (กิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ งามตา นราแหว (2553) ได้ศึกษาเรื่อง *ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนกีฬาเทศบาลนคร นครปฐม* พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดให้มีการแนะแนวนักเรียนด้านการเรียน การงาน โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมโฮมรูมให้กับนักเรียนในแต่ละสัปดาห์อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ สุรสาคร (2550) ได้ศึกษาเรื่อง *การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนคร นครปฐม* พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับ พบว่า สถานศึกษาจัดกิจกรรมโฮมรูม อยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาสนับสนุนชมเชยยกย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี และสถานศึกษาจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง สอดคล้องกับผลการศึกษา ของ ชนกานต์ วชิรกลมกุล (2551, หน้า 78) ได้ศึกษา *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร* พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมอบรมประจำสัปดาห์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้คุณธรรม มีการจัดการประกวดผลงานเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้แสดงผลงานของตน และมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพอิสระ และการให้ความรู้ครูในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือ โรงเรียนมีการสัมภาษณ์ และสอบถามข้อมูลนักเรียนทุกคนเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักเรียน ทำให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสม และแฟ้มสะสมผลงานนักเรียนเพื่อทำให้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ โรงเรียนมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และมีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคนครบถ้วน และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการเก็บ

ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เพื่อนำมาวิเคราะห์นักเรียนทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ สุรสาคร (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนคร นครปฐม พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สถานศึกษาจัดทำระเบียบนิเทศ ทะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาคือ สถานศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล และสถานศึกษาเก็บข้อมูลนักเรียน โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชนกานต์ วชิรภมมกุล (2551) ได้ศึกษา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชรเขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสม่ำเสมอ มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อจัดทำและเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวีพงศ์ หล่มวงษ์ (2551) ศึกษาเรื่อง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีการบันทึกผลข้อมูลนักเรียนรายบุคคลในความดูแลของครูที่ปรึกษาครบทุกคน รองลงมา ได้แก่ มีการจัดครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานนักเรียน 17-25 คน/ครู 1 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักเรียนมีความสมบูรณ์ ด้านการส่งต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการประสานงานครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รองลงมาคือ โรงเรียนมีการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างใกล้ชิด โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายในโรงเรียน เช่น ครูฝ่ายปกครอง โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนที่มีปัญหาเฉพาะด้าน (ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม) โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกโรงเรียน เช่น ส่งไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกับทหาร และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการพิจารณาเพื่อแยกนักเรียนสำหรับการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ สุรสาคร (2550) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนคร นครปฐม พบว่า ด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับ พบว่า ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาประสานความร่วมมือกับครูแนะแนว ฝ่ายปกครอง เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปแก้ไขอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาคือ สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับภายในเพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา และสถานศึกษาประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเป็นลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชนกานต์ วชิรภมมกุล (2551) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม

ศึกษากาแพงเพชร เขต 1 จังหวัดกาแพงเพชร พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเมื่อนักเรียนประสบปัญหา โรงเรียนมีการเชิญผู้ปกครองมารับทราบถึงความจำเป็นในการส่งต่อนักเรียนทุกครั้งและจัดให้ครูแนะแนวได้ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวีพงศ์ หล่มวงษ์ (2551) ศึกษาเรื่อง ระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีกระบวนการส่งต่อนักเรียนมีความชัดเจน รองลงมา ได้แก่ มีการบันทึกผลการช่วยเหลือหรือรายงานการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอก และมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงความจำเป็นในการส่งต่อ

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเอง และส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ รองลงมาคือ โรงเรียนมีการสอนซ่อมเสริมทั้งนักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่เรียนเก่ง โรงเรียนมีการให้คำปรึกษากับนักเรียน โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรม และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ สุรสาคร (2550) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนคร นครปฐม พบว่า ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานศึกษาดำเนินกิจกรรมสอนซ่อมเสริมอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาได้แก่สถานศึกษาสร้างขวัญกำลังใจให้แก่นักเรียน และสถานศึกษำบันทึกการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน เป็นลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวีพงศ์ หล่มวงษ์ (2551) ศึกษาเรื่อง ระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีการประสานงานผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน รองลงมา ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมป้องกันปัญหาของนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา และมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงและนักเรียนกลุ่มมีปัญหา

ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือ ให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง รองลงมาคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน และส่งเสริมพัฒนาให้กับนักเรียนกลุ่มปกติ โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เพื่อคัดกรองนักเรียน โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาพฤติกรรม และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือ ให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มมีปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชนกานต์ วชิรภมลกกุล (2551)

ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กำแพงเพชรเขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูจำแนกนักเรียนตาม
พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดเพื่อหาแนวทางในการแก้ไข โรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองประจำทุก
ปีและมีการจำแนกคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มปกติ กลุ่มมีปัญหา กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ
สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวีพงศ์ หล่มวงษ์ (2551) ศึกษาเรื่อง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผล
ต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม
เขต 2 พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ
มากทุกข้อ โดยมีการใช้ระเบียบวินัยและผลการประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) และผลการศึกษานักเรียนใน
วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ ในการคัดกรองนักเรียน รองลงมา ได้แก่ มีการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์
ข้อมูลนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน และการคัดกรองนักเรียนใช้วิธีการที่หลากหลาย สามารถแยกกลุ่ม
ปกติ และกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาได้อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนควรมีการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว
เพื่อนำมาวิเคราะห์นักเรียนทุกคน
2. โรงเรียนควรมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และมีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกครอบครัว
3. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือ ให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มมีปัญหา เพื่อ
ให้เป็นนักเรียนกลุ่มปกติ
4. โรงเรียนควรมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา เพื่อแก้ไขปัญหาให้นักเรียน
แต่ละคนได้ถูกต้อง
5. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (กิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม)
เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีศักยภาพเพิ่มขึ้น
6. โรงเรียนควรมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม
7. โรงเรียนควรมีการสนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้าง
สัมพันธภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนและครอบครัวนักเรียน
8. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรม
ให้ไปในทางที่ถูกต้อง
9. โรงเรียนควรมีการพิจารณาเพื่อแยกนักเรียนสำหรับการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น
ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม

10. โรงเรียนควรมีการจัดให้นักเรียนที่มีปัญหาเฉพาะด้าน (ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม) โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกโรงเรียน เช่น ส่งไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกับทหารเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

เอกสารอ้างอิง

- กรมสามัญศึกษา. (2544). เอกสารคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์.
- กรมสุขภาพจิต. (2544). คู่มือที่ปรึกษาาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: กรมสุขภาพจิต.
- งามตา นราแหว. (2553). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครปฐม. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยทองสุข.
- ชนกานต์ วชิรกลมกุล. (2551). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต1จังหวัดกำแพงเพชร. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยทองสุข.
- ทวิพงศ์ หล่มวงษ์. (2551). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐมเขต2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพย์รัตน์ ชมพูแสง. (2550). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาลจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ทิวาพร จันทรโน. (2555). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบางแคเหนือ. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยทองสุข.
- นงนุช อาษาพงษ์. (2553). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนทุ่งครุ(ฟ้างายอนุสรณ์) สำนักงานเขตทุ่งครุสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พลอยงาม พะลายนนท์. (2550). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีเขต1. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ภาณุรัตน์ นันดา. (2556). ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่องานบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- มธุรดา ดวงจันทร์. (2553). สภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดไทยาวาส. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

- วิบูลย์ ไม่เลียง. (2550). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรีเขต3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วิโรจน์ สุรสาคร. (2550). *การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนคร นครปฐม*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรัตน์วดี สมงาม. (2554). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา อำเภอดำม่วง จังหวัดกาญจนบุรี*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Manford. (1972). *Job satisfaction: A study of Computer specialists*. London: Longman.
- McClelland, D. C. (1957). *The achieving society*. New York: Van Nostrand.

